

Naade kan nok glæde og trøste en Mand i hans Alderdom.“

De blev afbrudt af Abelone, der kom frem i Døren og forkyndte, at Bordet var dækket. I det samme rejste Bedstemoderen sig for at gaa. Emanuel søgte at overtale hende til at blive og spise sammen med dem; men hun havde lovet Kristen Hansen at være ved Møllevejen, naar han kom tilbage, og det var allerede paa høje Tid, at hun kom afsted.

„Jeg maa jo ogsaa hjem og berolige Fatter. Han gaar jo derhjemme og tror, at der er sket en stor Ulykke.“

Hun fik igen sin Kaabe hængt og Hovedklædet bundet under Hagen. I Døren vendte hun sig endnu en Gang, nikkede og smilte til Gutten og sagde:

„Kom nu ud til vos paa Søndag, saa skal du faa Raamælkskage, min Dreng, om den røde Kvie ellers vil kælte.“ Og vendt mod Emanuel tilføjede hun: „Fatter har solgt den sorte Brummeko. Det er ellers svært sløje Priser i Aar.“